

GABRIELLA THOMÁZY¹

A BEVÁNDORLÓK RENDKÍVÜLI LEGALIZÁLÁSA DÉL-AMERIKÁBAN A COVID-19 PANDÉMIA IDEJÉN

ABSZTRAKT

A bevándorlók rendkívüli legalizálása számos ország bevándorlási politikájában megjelenik, ahogy újabban a dél-amerikai országoknál is előfordul. Ezeknek a programoknak a célja, rövid idő alatt nagyszámú migráns legalizálása. A Covid-19 pandémia alatt a határok hosszú ideig zárva maradtak, a hatóságoknak komoly kihívást jelentett a bevándorlók munkanélkülisége mellett az irreguláris migránsok növekvő száma (tartózkodásra jogosító vízumok lejártja, okmányokkal nem rendelkező bevándorlók). A tanulmány célja hat dél-amerikai ország rendkívüli legalizálási programjának az elemzése és összehasonlítása. A kutatás elsősorban a venezuelai migráció által érintett országokra fókuszál (Chile, Kolumbia, Ecuador és Peru), valamint két másik (Argentína és Brazília) ország is kiválasztásra került a régióban. Az elsődleges források, valamint a rendelkezésre álló statisztikák és egyéb adatok lehetővé teszik a legalizációs programok, a migrációs tendenciák elemzését a Covid-19 pandémia idején, valamint a jövőbeli scenáriókra vonatkozó javaslatok megfogalmazását.

Kulcsszavak: *legalizálás, bevándorlók, Covid-19, Dél-Amerika*

Bevezetés

Az ENSZ becslése alapján a migránsok száma globális szinten 2020-ra elérte a 272 millió főt, a világ lakosságának a 3,5%-át (IOM, 2019a: 2). A Covid-19 világválság az elmúlt évtizedek legsúlyosabb társadalmi-politikai és gazdasági válságát eredményezte, továbbá vitathatatlanul befolyásolta a migrációs folyamatokat (ICMPD, 2021: 2-5). Egyrészt jelentősen csökkent a nemzetközi migráció a határok lezárásával, másrészt a migrációs folyamatok az illegális határátkelőkre összpontosultak. Ugyanakkor megnőtt az irreguláris migránsok

¹ Doktorandusz, Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Hadtudományi Doktori Iskola

ORCID 0000-0001-5851-2541

DOI: 10.15170/PSK.2022.03.01.03

aránya: a bevándorlási hivatalok bezárása miatt a benyújtott kérelmek függőben maradtak, a tartózkodási engedélyek megújítása, az új kérelmek beadása is szünetelt, valamint az utazási korlátozások az ország elhagyását ellehetetlenítette. (COM, 2021: 4-5; ICMPD, 2021: 2).

A kutatás a Covid-19 pandémia alatt bevezetett rendkívüli legalizálási² programok elemzésére fókuszál, hat dél-amerikai ország (Argentína, Brazília, Chile, Ecuador Kolumbia és Peru) intézkedéseit elemzi. Általánosságban elmondható, hogy a legalizálási programok fő célja az irreguláris bevándorlók státuszának a legalizálása (Kanics-Rojas, 2021: 4). Ehhez kapcsolódóan a kutatás arra keresi a választ, hogy ezek a programok hatékony választ adnak-e az irreguláris migránsok legalizálására, továbbá milyen hasonlóságok és különbségek, valamint pozitívumok és korlátok (hiányosságok) fedezhetők fel az egyes dél-amerikai országok intézkedéseivel kapcsolatban. A tanulmány a legalizálási programok rövid szakirodalmi áttekintése után, a kutatás módszereit mutatja be, majd a vizsgált dél-amerikai országok migrációs folyamatait és a Covid-19 pandémia alatt bevezetett rendkívüli legalizálási programokat elemzi.

A bevándorlók rendkívüli legalizálása

A Nemzetközi Migrációs Szervezet (IOM – International Organization for Migration) a migrációt átfogóbb értelemben használja, a szokásos tartózkodási helyről való vándorlásként határozza meg, így országhatáron belüli, vagy azon kívüli vándorlást (migrációt) különböztet meg³ (IOM, n.d.). A migrációnak számos kategorizálása létezik, a téma szempontjából a legális (reguláris), vagy irreguláris⁴ migrációt fontos kiemelni. Míg a legális migráció szabályozott keretek között, az irreguláris migráció a tranzit- vagy a fogadóország szabályozási normáin

² A rendkívüli legalizálás egy olyan rövidtávú program, amely során az állam az irreguláris migránsok státuszát legalizálja. (IOM, 2019: 1).

³ Jelen tanulmány is ezt a meghatározást veszi alapul.

⁴ A dél-amerikai, elsősorban a spanyol nyelvű szakirodalom túlnyomórészt az illegális migráció kifejezést használja, bár egyre inkább terjed az „irreguláris” meghatározás is, ezzel kerülve a migránsok kriminalizálását. További kategóriák: *A motiváció alapján*: munkavállalási, gazdasági migráció, önkéntes- vagy kényszermigráció, valamint tanulási- vagy üzleti célú migráció. *A migráció iránya alapján*: a kivándorlás, bevándorlás vagy remigráció azaz visszavándorlás. *A résztvevők száma alapján*: egyéni vagy csoportos migráció, speciális változata a tömeges migráció (de Haas et al. 2020: 21-40. IOM, n.d., Hautzinger et al. 2014: 5-18).

kívül zajlik (de Haas et al., 2020: 21-40; IOM, n.d.; Hautzinger et al., 2014: 5-18).

A legalizálási programok, amelyek számos nyugati ország bevándorlási politikájában megjelennek, értelmezhetőek egyrészt annak bizonyítékeként, hogy az adott ország nem tudja megakadályozni az irreguláris migránsok beutazását/tartózkodást, vagy épp annak az eredménye, hogy a szuverén államok képesek alkalmazkodni a nemzetközi népességmozgásokhoz (de Haas et al., 2020: 262). A legalizálási program során az állam az irreguláris migránsok jelenlétére reagál úgy, hogy lehetővé teszi az országban tartózkodó bevándorlók státuszának rendezését. Így csökken a migránsok kiszolgáltatott helyzete, növekszik a munkaerőpiaci részvételük és társadalombiztosítási ellátásuk. A legalizálás visszaszorítja a feketegazdaságot, az illegális foglalkoztatást, megteremtve a legális alkalmazás és az adófizetés lehetőségét, valamint információval szolgál az irreguláris migráció alakulásáról (IOM, 2019b: 1, Baldwin-Edwards et al., 2009: 12). A legalizálás során nem csak a bevándorlók életminősége nőhet, hanem fontos szerepet tölthetnek be a befogadó ország gazdaságában is. Fontos megjegyezni, hogy a legalizálási program általában egy olyan speciális intézkedés, amely nem része a szokásos szabályozási normának, és mint ilyen, korlátozottan, rövid ideig érvényes, továbbá főként az irreguláris helyzetben lévő, harmadik országok állampolgárait célozza meg (Baldwin-Edwards et al., 2009: 7, Kanics–Rojas, 2021: 4).

A legalizálások gyakoribbak azokban az európai országokban, amelyek a migránsok kedvelt célpontjai. Németország rendszeresen hirdetett meg különféle legalizációs programokat, Ausztriában 1990 óta van munkavállalási vízum alapján történő legalizálás (Baldwin-Edwards et al., 2009: 7). Kifejezetten a dél-európai országokra jellemző, hogy gyakran nyúlnak ehhez az eszközhöz: 1986 óta Olaszországban összesen 6 ilyen program volt, míg Spanyolország 1985 és 2005 között 12 alkalommal hirdette meg az irreguláris bevándorlók legalizálását. Az Európai Unióba érkező migránsok általában legálisan érkeznek az EU területére, viszont tovább maradnak a tartózkodásra jogosító vízum lejártá után (de Haas et al., 2020: 262). Az állampolgárság megszerzésének nehézségére hívja fel a figyelmet az olasz legalizálási programok gyakorisága, amelynek hátterében a jelenleg hatályos állampolgársági törvény is áll, hiszen kizárja az állampolgárságból az olasz állampolgárság nélküli bevándorlók Olaszországban született gyermekeit

(Takács, 2020: 134). A rendkívüli legalizálás a dél-amerikai országokban kevésbé gyakori jelenség. Chile több ízben is meghirdetett legalizálási programot, például 2008-ban, főként irreguláris bolíviaiak és peruiak kaphattak legális státuszt, legutoljára 2018-ban volt tömeges legalizálás, az új bevándorlási törvény bevezetése előtt (Noticias-Gobierno, 2021).

A legalizálási programok végrehajtása nehézségekbe ütközhet az Európai Unió jogszabályi keretei között, továbbá a tömeges legalizálás komoly adminisztrációs terhet róhat az adott országra, valamint nehézségekbe ütközik az okmányokkal nem rendelkező bevándorlók bevonása a meghirdetett programokba (López-Sala, 2021, Luzes, 2021, Baldwin-Edwards et al., 2009). Ugyanakkor ezek a programok úgynevezett „limitált legalitást” (Del Real, 2022: 24-26) nyújthatnak a migránsok számára, megnehezítve az álláskeresést és a fogadó országban való tartózkodást, mivel a legalizálás során megszerzett tartózkodásra jogosító vízumok gyakran eltérnek a „szokványos” vízumoktól.

A kutatás módszerei és menete

A kutatás vegyes kutatási módszerre támaszkodik: elsősorban a rendelkezésre álló statisztikák másodelemzésére, valamint a vizsgált hat ország rendkívüli legalizálási programjaira és az azokhoz kapcsolódó rendeletek kvalitatív elemzésére fókuszál. A dél-amerikai országok közül a venezuelai migráció által leginkább érintett négy ország került kiválasztásra: Chile, Ecuador, Kolumbia és Peru. Továbbá a régió első és harmadik legnagyobb országa, Brazília és Argentína, ahol bár kevesebb venezuelai bevándorló tartózkodik, kedvelt célpontjai a „déli-déli” irányú migrációs folyamatoknak. Így a kutatás a hat legnagyobb dél-amerikai országot fedi le népességszám és migrációs potenciál alapján. A legalizációs programok kvalitatív elemzése során, a jogi szabályozások képezték az elemzés tárgyát a következő főbb szempontok alapján:

1. A program kihirdetésének ideje;
2. A bevándorlók legális státusza (irreguláris, illegális határátkelőn érkezők);
3. A program időbeli korlátja;
4. Mely országok állampolgáira vonatkozik;
5. Legális státusz érvényességének ideje;

6. Az egyes országok programjainak hasonlóságai és különbségei, valamint pozitívumai és korlátai.

A migrációhoz kapcsolódó információ egyrészt a „Migration Data Portal”, valamint a vizsgált országok bevándorlási hivatalainak oldalán áll rendelkezésre. A venezuelaiak vándorlására vonatkozó információ, a venezuelai migráció koordinálására létrehozott, az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatala (UNHCR – United Nations High Commissioner for Refugees) és az IOM által támogatott R4V.info⁵ oldalról érhetőek el, amely fontos információt szolgáltat a venezuelai migrációról és a migráció által érintett országokról. A vizsgálathoz az országok alap gazdasági-, fejlettségi szintjét bemutató adatok is felhasználásra kerültek, így a Statista.com, World Bank adatai, az Humán Fejlettségi Index (Human Development Index – HDI), a Korrupcióérzékelési Index (Corruption Perceptions Index), Születéskor várható átlagos élettartam, illetve a népességhez viszonyított szegénységi arány.⁶

Fontos megemlíteni, hogy a migráció és az irreguláris migrációval kapcsolatos információ a vizsgált országok és a nemzetközi szervezetek becslésein alapul. A különféle alkalmazott módszerek, illetve az adatok frissítésének időpontja miatt szervezettől és/vagy az országtól függően eltérő adatok jelenhetnek meg, ám ennek ellenére a kutatás lehetővé teszi az aktuális helyzet áttekintését, a legalizációs programok és a jövőbeli kihívások elemzését.

Dél-Amerika migrációs folyamatai a közelmúltban

A Dél-Amerikán belül zajló migrációs folyamatokban jelentős változást okozott a 2008-as gazdasági válság, illetve az Egyesült Államok szigorodó migrációs politikája. A kivándorlók új célországokat kerestek Dél-Amerikán belül, így a korábban kibocsátó országok tranzit- és befogadó országokká is váltak.

A régióban a legnagyobb migrációs nyomást a venezuelai kivándorlás jelenti. Az egyre súlyosbodó gazdasági-, társadalmi- és politikai válság következtében jelenleg 6.1 millió venezuelai hagyta el a hazáját, ebből több mint 5 millióan tartózkodnak

⁵ Lásd bővebben: Interagency Coordination Platform for Refugees and Migrants from Venezuela (R4V) <https://www.r4v.info/es/home>

⁶ A szegénységi arány megadja a mediánjövedelem 60%-ánál kevesebb jövedelemmel rendelkező háztartásokban élők arányát a teljes népességre vetítve (KSH).

a régióban (R4V.info, 2022). A legfrissebb adatok szerint Kolumbia a venezuelaiak első számú célországa (lásd. 1. táblázat), 1.8 millióan tartózkodnak az országban. Peruban 1.3 millió, továbbá Ecuadorban 523 ezer, míg Chilében 448 ezerre becsülik a venezuelaiak számát (R4V.info, 2022). Fontos megjegyezni, hogy a chilei adatok a R4V.info oldalán 2020 év végiek, a chilei bevándorlási hivatal 2022 őszén fogja aktualizálni a 2021 évi adatokat, így ennél jóval többen is tartózkodhatnak az andoki országban.

1. táblázat: A vizsgált országok migrációra vonatkozó adatai

	Argentína	Brazília	Chile	Ecuador	Kolumbia	Peru
Népesség	45.2 millió	212.6 millió	19.1 millió	17.6 millió	50.9 millió	33 millió
Bevándorlók száma (2020)	2.3 millió	1.1 millió	1.6 millió	784.000	1.9 millió	1.2 millió
Bevándorlók aránya /népesség (%)	5%	0.5%	8.6%	4.4%	3.7%	3.7%
Venezuelai bevándorlók	170.300 (2022.02)	352.000 (2022.05)	448.100 (2020.12)	513.900 (2022.03)	1.8 millió (2021.08)	1.3 millió (2021.09)
Kivándorlók (2020)	1.1 millió	1.9 millió	643.800	1.1 millió	3 millió	1.5 millió
Menekült státusszal az országban tartózkodók száma (2021)	4050	61956	2065	56603	1504	5790

Forrás: saját szerkesztés a Migration Data Portal, Statista, R4V, és a World Bank (2021a) adatai alapján.

A vizsgált hat ország közül Brazíliában és Argentínában alacsonyabb a venezuelai migránsok száma, míg Argentínába elsősorban a szomszédos országokból (Paraguay, Bolívia) érkeznek a bevándorlók, addig Brazíliába Portugáliából, Japánból és Paraguayból (Datos Macro, 2019a, 2019b). Fontos megemlíteni, hogy Brazília a haitiak egyik fő célállomása volt néhány éve. A 2014. évi labdarúgó-világbajnokság és a Rio de Janeiróban megrendezett 2016. évi nyári olimpiai játékok építkezési munkálatai „felszívta” a kétkezi munkások tömegeit és ideiglenes munkalehetőséget biztosított a haitiaknak. Ám Brazília megváltoztatta a bevándorlási politikáját, így a haitiak továbbvándorlásra kényszerültek, amelynek következtében Argentína, Chile és Ecuador vált a munkát kereső haitiak új célállomásává (Burbano Alarcón, 2017: 23). A 2020-as adatok alapján Chilében a haitiak a harmadik legnagyobb számú kisebbség, a venezuelai és a perui után,

megelőzve a negyedik helyen lévő kolumbiaiakat (Servicio Migraciones, 2020). A vizsgált országok közül Kolumbia és Peru túlnyomórészt a venezuelai migránsok célországa, Ecuadorban jelentős számú kolumbiai bevándorló tartózkodik, valamint az ország kedvező tartózkodásra jogosító engedélyei miatt kedvelt célországa a kínaiaknak is (Cancilleria – Ecuador 2018).

Bár Ecuadorot kivéve mind az öt vizsgált országban a bevándorlók száma meghaladja az 1 milliót, a népességhez viszonyítva Chilében él a legtöbb migráns (8,9 %), míg a több mint kétszáz milliós Brazíliában mindössze 0,5 % a bevándorlók aránya. A bevándorlók számához képest mind a hat országban alacsony a menekült státusszal az országban tartózkodók száma (World Bank, 2021a). Chilét szilárd gazdasága és stabil intézményrendszere teszi kedvelt migrációs célországgá (lásd 2. táblázat). Az európai, elsősorban nyugat-európai országokéhoz hasonló számos gazdasági/társadalmi mutatója úgy, mint a születéskor várható átlagos élettartam, a HDI vagy a Korrupcióérzékelési Index. Mindemellett a régióban Chilében a legmagasabbak a fizetések elsősorban a felsőfokú végzettséget igénylő pozíciókban (Thomázy, 2020: 412).

2. táblázat: A vizsgált országok gazdasági, fejlettségi szintjét bemutató adatok

	Argentina	Brazília	Chile	Ecuador	Kolumbia	Peru
Népesség	45.2 millió	212.6 millió	19.1 millió	17.6 millió	50.9 millió	33 millió
Egy főre jutó GDP \$ (2021)	10 792	7 518	16 502	5 934	6 131	6 692
Emberi fejlettségi index (HDI)	46	84	43	86	83	79
Korrupcióérzékelési index (2021)	96	96	27	105	87	105
Születéskor várható átlagos élettartam	76.81	76.08	80.33	77.22	77.46	76.74
Szegénység	35.5% (2019)	26.5% (2018)	8.6% (2017)	25.0% (2019)	35.7% (2019)	20.2% (2019)

Forrás: saját szerkesztés a Migration Data Portal, Statista, HDI, World Bank (2021b, 2021c) World Population Review (2022) és Transparency International (2021) adatai alapján.

A gazdasági adatokkal kapcsolatban érdemes megjegyezni, hogy a korábbi tendencia alapján csak azok az országok váltak a migránsok célországává, amelyek GDP-je világátlag felett volt (Soltész, 2015: 21, Thomázy, 2021: 62), a vizsgált országok közül Chile tekinthető átlag feletti egyfőre jutó GDP-vel rendelkező

országnak, viszont az OECD országokhoz viszonyítva már nem ilyen kedvezőek a mutatói (World Bank, 2021b). Argentínában és Kolumbiában tartózkodik a legtöbb bevándorló, annak ellenére, hogy minkét ország szegénységi aránya meghaladja a 35%-ot (lásd 2. táblázat). A vizsgált államok közül egyedül Chilében szorult 9% alá a szegénységi arány, bár várható, hogy a bevándorlók számának az emelkedésével a szegénységi arány is növekedni fog az országban, elsősorban a venezuelai rászorulóknak miatt.

A bevándorlók rendkívüli legalizálása Dél-Amerikában

Dél-Amerikában a migráció elsősorban társadalmi- és szociális kérdésként jelenik meg, és nem biztonsági problémaként. A Covid-19 pandémia és a határok 2020 márciusi lezárása hívta fel a figyelmet arra, hogy a nagyszámú irreguláris⁷ migráns jelenléte humánbiztonsági és egészségbiztonsági problémát jelent a vizsgált országok mindegyikében. A határlezárásokkal párhuzamosan a migráció az illegális határátkelőkre összpontosult, növelve a migráció kockázatát, továbbá a migránsok kiszolgáltatottabbakká váltak az emberkereskedelem és a migrációra „rátelepedő” szervezett bűnözéssel szemben is. A vándorlás során, vagy a tranzitországban tartózkodók jobban ki vannak téve a fertőzésnek, mivel a szociális távolságtartás betartása nehezebb, valamint az irreguláris migránsok egészségügyi ellátáshoz való hozzáférése limitált (Ardittis, 2021: 2.; Laczkó, 2021: 6).

A Covid-19 pandémia alatt az irreguláris migránsok legalizálása különösen fontossá vált, hiszen ez elsődlegesen az egészségügyi ellátáshoz, a vakcinákhoz nyújtott hozzáférést, továbbá csökkentette a kiszolgáltatottságukat, növelve a hatóságoktól való segítségkérési hajlandóságukat is (Luzes, 2021: 3). A vizsgált hat ország eltérő időben és eltérő módon hirdette meg legalizálási programjait (3. táblázat). Mivel többségük tranzit- és kibocsátó ország volt korábban, ezért nem rendelkeztek tapasztalattal a legalizálási programok létrehozásában. Elsősorban a venezuelai migrációval érintett országoknak kellett megküzdeni jelentős számú,

⁷ Irreguláris migráns: különböző típusait lehet megkülönböztetni, a tartózkodásra jogosító vízumok lejáta miatt irreguláris státuszú migránstól kezdve, az illegális határátkelőkön érkezett, az okmányokkal nem rendelkező bevándorlókon át egészen a „félleg-irreguláris” migránsig, például a turista vízummal rendelkező, aki bár legálisan tartózkodik az országban, ám munkát vállal munkavállalásra nem jogosító turista vízummal (Baldwin-Edwards et al, 2009: 3).

illegális határátkelőn érkező migránssal, így státuszuk rendezése sürgetővé vált a pandémia árnyékában.

A vizsgált hat ország legalizálási programjainak összehasonlítása a jogszabályi háttér kvalitatív elemzésével történt a „Kutatás módszerei és menete” című fejezetben leírtak szerint, a főbb elemzési szempontokat a 3. táblázat tartalmazza. Továbbá a legalizálási programok elemzése kiegészült az egyes országokra vonatkozó további információval is.

Kolumbia és *Chile* mindössze másfél hét eltéréssel 2021 februárjában hirdette meg legalizálási programját. Kolumbia a program meghirdetése idején, az országban tartózkodó megközelítőleg 1 millió irreguláris venezuelai migráns státuszát kívánta legalizálni. Az ország azok számára tette lehetővé a programban való részvételt, akik 2021. január 31-én Kolumbia területén tartózkodtak. Továbbá az illegális határátkelőkön érkezettek is bevonta a programba, tíz évre szóló védelmet nyújtva a bevándorlóknak (Migración Colombia, 2021; Resolución 0971 de 2021). Chile kifejezetten a Covid-19 pandémiához és a 2020 márciusi határlezáráshoz igazította programját, limitálva a résztvevők számát. A korábbi legalizálási programoktól eltérően, csak az országba legálisan érkezettekre vonatkozott, viszont állampolgárságtól függetlenül (Noticias-Gobierno, 2021). A legalizálás igényléséhez állampolgárságtól függően erkölcsi bizonyítvány is szükséges volt (pl. kolumbiaiak, haitiak esetében), illetve érvényes okmányok, megnehezítve ezzel a programban való részvételt. A legális státusz 1-2 éves tartózkodásra jogosít engedélytől függően (Ley N° 21.325, 2021; Chile Atiende, 2021).

3. táblázat: A vizsgált országok legalizációs programjai

Ország	Kihirdetése	Az országban tartózkodás időbeli korlátozása	Illegális határátkelőn érkezők részvétele	Érvényesség	Mely országok állampolgáira vonatkozik
Argentína	2022.05.23	(-)	(-)	3 év	Caricom országok, Kuba, Dominikai Köztársaság és Szenegál
Brazília	2021.06.23	2021.03.18 után	csak illegálisan érkezettek	(?)	(-)
Chile	2021.02.20	2020.03.18 előtt	(-)	1-2 év	(-)
Ecuador	2022.06.03	(-)	(-)	2 év	Venezuela
Kolumbia	2021.02.08	2021.01.31 előtt	(+)	10 év	Venezuela
Peru	2021.06.09	2020.10.22 előtt	(+)	1 év	(-)

Forrás: saját szerkesztés a Migración Colombia (2021); Resolución 0971 de 2021, Ley N° 21.325 (2021); Chile Atiende (2021), Decreto Supremo. N° 010-2020-IN, Portaria N° 655, 2021.06.23; DNM- DI-2022-940-APN (2022), és Decreto No. 436 (2022) alapján.

Peru 2021 júniusában hirdette meg programját, Chiléhez hasonlóan állampolgárságtól függetlenül egy évre jogosító tartózkodást nyújt a 2020. október 22. előtt érkezett bevándorlók számára. Kolumbiához hasonlóan, nem tesz különbséget az illegális vagy legális határátkelőkön érkezett migránsok között, de érvényes okmányok szükségesek a programban való részvételhez (Decreto Supremo. N° 010-2020-IN). Az országba elsősorban venezuelai migránsok érkeznek, az 1. táblázat alapján a számuk megközelítőleg 1.3 millió volt 2021-ben. Peru egyértelműen tranzit ország is, hiszen az országba érkező venezuelaiak gyakran Kolumbiából érkeznek Ecuadoron keresztül, majd tovább vándorolnak Chilébe. A Peruból (nem ritkán a bolíviai határszakaszon keresztül) érkező venezuelai migránsok jelenléte humanitárius krízist eredményezett a Covid-19 pandémia alatt Chile északi részén, több ízben migrációellenes tüntetést is kiváltott (BBC News, 2021.09.26.; SJM, 2021). Nem utolsó sorban az Andokon való határátkelés óriási kockázatot jelent a hideg időjáráshoz nem szokott venezuelaiak számára (Municipalidad de Arica, 2021).

Brazília és *Argentína* majdnem egy év különbséggel hirdette meg legalizálási programját. Bár mindkét országban tartózkodnak venezuelaiak, viszont alapvetően nincs kitéve a venezuelai migrációs nyomásnak (lásd. 1. táblázat). Míg Brazília programjával az illegális határátkelőn érkezetteket kívánta legalizálni, addig Argentína Chiléhez hasonlóan csak a legálisan az országba érkezett migránsokra

koncentrált 3 év tartózkodást biztosítva a Caricom országokból érkezőknek (Caricom: A Karib-tengeri Közösséghez tartozó országok⁸), valamint Kuba, a Dominikai Köztársaság és Szenegál állampolgárainak, kizárva többek között a venezuelaiakat is a programból (Portaria N° 655, 2021.06.23; DNM- DI-2022-940-APN, 2022). A brazil program érdekessége, hogy kifejezetten a határok lezárása után érkezett bevándorlók legalizálhatták a státuszukat. Ezzel párhuzamosan a Venezuela-Brazília határszakaszhoz közel lévő Roraima államban 11 befogadóállomást is létrehoztak, ezzel elsősorban a Venezuelából érkezőket segítik, legális státuszt és egészségügyi ellátást biztosítva (Carranza Jimenez, 2021).

Ecuador új elnökének Guillermo Lassonak (2021) már a 2021-es választási kampányában is megjelent a venezuelaiak széleskörű legalizálására vonatkozó terve, majd kormányra kerülve több alkalommal is bejelentette a program elindítását, viszont közel egy évet kellett várni a rendelet aláírására. Így a vizsgált országok közül Ecuador utolsóként hirdette meg a legalizálási programját (Infobae, 2021. El Telégrafo, 2021). A program lehetővé teszi a széleskörű amnesztiát azoknak az irreguláris venezuelai migránsoknak, akik legális határátkelőkön érkeztek az országba, két év tartózkodásra jogosító speciális vízumot biztosítva számukra (Decreto No. 436, 2022) A felmérések szerint az Ecuadorban tartózkodó venezuelaiak 62%-a nem rendelkezik semmilyen vízummal, lejárt tartózkodásra jogosító engedéllyel, vagy egyéb okok miatt irreguláris (RMRP 2022: 134), így kérdéses, a legalizálásban való tömeges részvétel.

A Covid-19 pandémia során meghirdetett legalizálási programoknak számos pozitív hatása volt, hiszen a vizsgált hat országban jelenlévő irreguláris migránsok lehetőséget kaptak a státuszuk legalizálására és az oltási programokban való részvételre. Néhány pozitívumot külön is fontos megemlíteni, mint pl. a *legalizálás ingyenessé* tétele Ecuadorban, vagy a *venezuelai okmányok érvényességének a meghosszabbítása*. Ezeknek az okmányoknak a megújítása vagy hosszabbítása rendkívül nehézkes, ezért több ország is, (pl. Chile, Ecuador) a lejárt okmányok érvényességét több évvel meghosszabbította a legalizálási programokban való

⁸ Caricom országok: Antigua és Barbuda, Bahama-szigetek, Barbados, Belize, Dominikai Közösség, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, Montserrat, Saint Kitts és Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent és a Grenadine-szigetek, Suriname, Trinidad és Tobago.

részvételhez. További pozitívum, hogy bár Chile a korábbi programoktól eltérően az illegálisan az országba érkezőket kizárta a legalizálásból, viszont állampolgárságtól függetlenül, lehetővé tette a hagyományos tartózkodásra jogosító engedélyek kérvényezését.

A pozitívumok mellett fontos összefoglalni a programok hiányosságait, korlátait is, amely lehetővé teszi a hat ország egyedi megoldásainak mélyebb összehasonlítását.

A programban való részvétel időbeli korlátozása: A vizsgált hat országból négyben az időbeli korlátozás is megjelenik, a megadott határidő előtt, vagy után érkezett bevándorlók vehetnek részt a programban. Kérdéses, hogy az országban való tartózkodás bizonyítása milyen formában történik azokban az országokban, ahol az illegális határátkelőkön érkezetteknek is lehetőséget adnak (pl. Kolumbia, Peru). További korlátozás, hogy a programokban való részvételére csak néhány hónap áll rendelkezésre, amely megnehezíti a megfelelő dokumentumok beszerzését. A résztvevők alacsony száma miatt, több országban (pl. Peru, Chile) is meghosszabbították az eredetileg tervezett határidőt (MMC, 2022: 5-6).

Adminisztrációs költségek, illetve nehézségek: Ecuador ingyenes programot hirdetett meg, viszont, a többi ország esetében jelentős vagy kisebb járulékos költséggel kell számolni. Továbbá egyéb hivatalos dokumentumok beszerzése (erkölcsi bizonyítvány, igazolások) is növeli az anyagi terheket és nehezíti, vagy lehetetlenné teszi a részvételt. Ennek egyik nem várt következménye, hogy Chilében megjelent az irregulárisan tartózkodó haitiak illegális kivándorlása. Mivel a legalizáláshoz szükséges okmányok beszerzése komoly nehézségekbe ütközött a haitiak számára, a határlezárások idején illegális határátkelőkön távoztak az országból (Mohor, 2021). Az adminisztrációhoz kapcsolódóan a fogadó országoknak jelentős terhet jelent a nagy számú migráns legalizálása. Gyakori a hosszadalmas ügyintézés, annak ellenére, hogy a legtöbb ország digitalizálta a legalizálási folyamatát. Kolumbia 2021 év végéig 800 ezer ideiglenes védelmet nyújtó engedélyt kívánt átadni, viszont 2022. január 31-ig alig több mint 143 ezren kapták meg az engedélyüket. Az átadás folyamatát meggyorsítva március végéig sikerült 600 ezer főle „feltornászni” az ideiglenes védelmet nyújtó tartózkodásra jogosító engedélyek számát (MMC, 2022: 5-6).

Korlátozott programok és integráció: Kolumbia az egyetlen a vizsgált országok közül, amely 10 év védelmet nyújt a venezuelaiaknak, a többi ország jelentősen korlátozza

a programok érvényességi idejét, illetve annak meghosszabbítását. Chile kivételével a vizsgált országok mindegyike a hagyományos tartózkodási engedélyektől eltérő legális státuszt biztosít a programban résztvevőknek, amely megnehezíti a munkaerőpiacon való részvételt és a bevándorlók integrációját.

A migránsok korlátozott részvétele: A vizsgált országok közül háromban csak bizonyos országok állampolgárainak biztosítják a programban való részvételt (Argentína, Ecuador, Kolumbia). Míg Kolumbia esetében a bevándorlók jelentős része venezuelai, addig pl. Ecuadorban többek között jelentős számú kolumbiai és haiti is tartózkodik, kizárva őket a legalizálásból. Ugyanakkor csak Kolumbia és Peru nyújt részvételt az illegális határátelőkön érkezetteknek.

Regionális kooperáció: A vizsgált országok egymástól függetlenül hirdették meg a legalizálási programjukat nélkülözve a regionális kooperációt. Mivel a venezuelai migráció további emelkedésére lehet számítani, nélkülözhetetlen, hogy az érintett országok koordinálják a programjaikat, hiszen a korlátozások továbbvándorlásra ösztönzik a migránsokat, vagy akár egyszerre több országban is legális státuszért folyamodhatnak. A 2011-ben Chile, Kolumbia, Peru és Mexikó részvételével létrehozott Csendes-óceáni Szövetség (Alianza del Pacifico) alkalmas lehet a regionális kooperációra, hiszen hamarosan Ecuador is a szövetség tagja lesz (Observatorio Parlamentario, 2022). 2018-ban 13 ország részvételével kezdeményezett Quitói-folyamat⁹ 2022. július 1-jén közös nyilatkozatot írt alá a venezuelai válság enyhítésére (Proceso de Quito, 2022). Továbbá Gabriel Boric, Chile új elnöke (2022), kifejezetten az európai mintán alapuló kvótarendszerben látja a migrációs válság megoldásának a kulcsát (Rivas Molina, 2022). A regionális kooperáció szükségességét sürgeti a „Tren de Aragua”-ról (Venezuela legnagyobb bűnszervezetéről) szóló legfrissebb jelentések is. A bűnszervezet tagjai a venezuelai migránsok kizsákmányolásával többek között kábítószer-kereskedelmet folytatnak, a fizetőképes kereslettel bíró Chiléig eljuttatva a drogot (Rojas, 2022; Ávila, 2022). Fontos kiemelni, hogy a regionális kooperációt jelentősen

⁹ A Quitói-folyamat (Quito Process) 13 latin-amerikai és karibi ország regionális technikai munkacsoportja, amely 2018-ban Ecuador kezdeményezésére jött létre, az UNHCR és az IOM támogatásával. A Quito-folyamat keretében a résztvevő országok (Argentína, Brazília, Chile, Kolumbia, Costa Rica, Ecuador, Guyana, Mexikó, Panama, Paraguay, Peru, a Dominikai Köztársaság és Uruguay) összehangolt válaszokat dolgoznak ki a Venezuelából érkező menekültek kezelésére (Proceso de Quito, 2022.07.01).

megnehezíti az érintett országok, akár a gyarmati időkig visszanyúló, a 21. században is jelenlévő határvitái és diplomáciai konfliktusai (Deák, 2021; Lilón, 2015).

4. táblázat: A legalizációs programok legfontosabb pozitívumai és korlátai

Pozitívumok	Korlátok (hiányosságok)
1. Irregularis migránsok rendkívüli legalizálása (társadalombiztosítás, adózás, munkaerőpiaci részvétel)	1. A migránsok részvételének korlátozása állampolgárság alapján (pl. Argentína, Ecuador, Kolumbia)
2. Irregularisan érkezettek részvétele (pl. Kolumbia, Peru)	2. Irregularis határátkelőkön érkezettek kizárása (pl. Chile, Ecuador, Argentína)
3. A venezuelai okmányok érvényességének a meghosszabbítása (pl. Chile, Ecuador)	3. Adminisztrációs nehézségek (pl. lejárt okmányok)
4. A hagyományos tartózkodásra jogosító engedélyek kérvényezése (pl. Chile)	4. A hagyományostól eltérő engedélyek, amelyek nehezítik az integrációt (pl. Peru, Ecuador, Kolumbia)
5. Több ország is meghosszabbította a programban való részvételt (pl. Peru, Chile)	5. A programban való részvétel időbeli korlátozása
6. Ingyenes legalizálás (pl. Ecuador)	6. Adminisztrációs költségek
7. Pozitív kezdeményezések a regionális kooperációra (pl. Quitoi-folyamat)	7. Regionális kooperáció hiánya
8. Részben vagy egészben digitalizált legalizálás	8. Adminisztrációs teher: a tartózkodásra jogosító engedélyek átadása késik
9. Elősegíti az integrációt, csökkenti a kizsákmányolást, az illegális munkát.	9. Az elégtelen program továbbvándorlásra ösztönöz, növeli a migránsok kiszolgáltatottságát (pl. Tren de Aragua bünszervezet megjelenése Chilében)

Forrás: saját szerkesztés az egyes országok nyilvános elérhető információi alapján.

A vizsgált hat ország legalizációs programjairól összességében elmondható, hogy a pozitívumok ellenére, mindegyik programnak vannak korlátai (hiányosságai). A legfontosabb pozitívumokat és hiányosságokat a 4. táblázat tartalmazza. Az elemzett programok közül, a kolumbiai, a migránsok széles tömegeit szólítja meg, hiszen kiterjed az illegális határátkelőkön az országba érkezettekre is, továbbá az adminisztratív kritériumok teljesíthetőek. A program első szakaszában, 2021. augusztus 31-ig 1.233.366-an jelentkeztek a legalizálási folyamatban való részvételre (Idm.presidencia.gov.co, 2021). A Chilében meghirdetett programot pedig nevezhetjük az egyik legszigorúbbnak, hiszen számos adminisztratív és időbeli korlátot állít az országban tartózkodó migránsok elé.

Összegzés

A Covid-19 pandémia idején meghirdetett rendkívüli legalizációs programok elengedhetetlenek voltak, hiszen jelentősen emelkedett az irregularis bevándorlók száma. Ezzel az intézkedéssel a migránsok nem csak a státuszukat tudták legalizálni, hanem a pandémia alatt részt vehettek az oltási programokban is. A Nemzetközi Migrációs Szervezet is kiemelte a programok jelentőségét, hiszen

hozzájárulnak a migránsokat sújtó kizsákmányolás és az emberkereskedelem csökkentéséhez, valamint a bevándorlók munkaerőpiaci jelenlétének emelkedésével, növekszik az érintett országok adóbevétele is (Bueno Aguirre, 2021: 36).

A kutatás hat dél-amerikai ország (Argentína, Brazília, Chile, Ecuador Kolumbia és Peru) rendkívüli legalizálási programjait elemezte, amelynek során egyértelmű, hogy a meghirdetett programoknak jelentős a pozitív hatása, ám számos hiányosságai is vannak (adminisztrációs költségek és nehézségek, korlátozott részvétel állampolgárság alapján, az integráció nehézsége, regionális kooperáció hiánya). A kutatás eredményeiből jól látható, hogy a meghirdetett legalizációs programok többsége, jelentősen korlátozza a migránsok részvételét, így nem nyújt megfelelő megoldást az irreguláris migránsok helyzetére. Amennyiben a vizsgált országok nem hirdetnek meg a migránsok széles rétegei számára elérhető programokat, növekedni fog az irreguláris migránsok száma. A programok elégtelensége, a részvétel ellehetetlenítése továbbvándorlásra ösztönzi a migránsokat, egy másik államra hárítva az irreguláris migrációhoz kapcsolódó probléma megoldását.

A regionális összefogás hiánya sarkalatos kérdés a régióban, hiszen megnehezíti és akár lehetetlenné is teszi a venezuelai migrációs válság megoldását, amely a legégetőbb probléma a régióban. A vizsgált hat ország mindegyike egymástól függetlenül hirdette meg a saját programját, nélkülözve a migránsokra vonatkozó adatok egyeztetését, vagy a lehetséges jó gyakorlatok közös alkalmazását. Bár pozitív kezdeményezések és lehetőségek vannak a régióban, a konkrét megoldás és a valódi együttműködés még várat magára.

A növekvő migrációs nyomás újabb terheket róhat a régió országaira, akik saját gazdasági-, társadalmi- és politikai stabilitásukért is küzdenek. Regionális kooperáció és nemzetközi támogatás hiányában az érintett országok aligha tudják majd megoldani a legnagyobb nyomást jelentő, venezuelai migrációs krízist. Az ENSZ felhívta a figyelmet arra, hogy az előrejelzések szerint a 2022 végére 8,9 millióra emelkedhet a venezuelai migránsok száma, amelyből több mint 6 millió várhatóan a latin-amerikai országokban fog menedéket keresni, becslések szerint 8,4 millió venezuelai tekinthető majd rászorulóknak, amely kihívások elé állítja a venezuelaiakat befogadó országokat (RMRP 2022: 10, 18).

Irodalomjegyzék

- Ardittis, Solon – Laczkó, Frank (2021): Migration Policy Practice XI, (1). <https://bit.ly/3PsXHIM>, utolsó hozzáférés: 2022.07.10.
- Ávila, Laura (2022.07.25): Chile: el destino final de migrantes venezolanos víctimas del Tren de Aragua. <https://bit.ly/3QLhoGm>, utolsó hozzáférés: 2022.08.09.
- Baldwin-Edwards, Martin – Kraler, Albert (2009): *Regularisations in Europe: Study on practices in the area of regularisation of illegally staying third-country nationals in the Member States of the European Union*. ICMPD. Viena.
- Bueno Aguirre, Sergio (2021): La inclusión de personas refugiadas y migrantes en la respuesta al Covid-19. <https://bit.ly/3vZWIIb>, utolsó hozzáférés: 2022.04.15.
- Burbano Alarcón, Mauricio (2017): Los haitianos en Ecuador: una aproximación desde el acceso a derechos. In: Níolas Rojas – José Koechlin (eds.): *Migración Haitiana hacia el sur Andino*. Lima, OBIMID: 15-41.
- Carranza Jimenez, Diego Camilo (2021.06.29): Oposición venezolana asegura que Brasil aprueba proceso de 'regularización' para migrantes indocumentados. AA.com.tr. <https://bit.ly/3C9yLg7>, utolsó hozzáférés: 2022.08.10.
- Chile: la marcha contra migrantes que terminó con la quema de pertenencias y carpas de extranjeros. BBC News, 2021.09.26. <https://bbc.in/3dyx0z3>, utolsó hozzáférés: 2021.11.07.
- COM 590 final (2021): Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions, Brussels, <https://bit.ly/3bRBrUW>, utolsó hozzáférés: 2022.08.07.
- Cancillería – Ecuador (2018): Plan Nacional de Movilidad Humana Ministerio de Relaciones Exteriores y Movilidad Humana. <https://bit.ly/2vXehV8>, utolsó hozzáférés: 2020.06.12.
- Chile Atiende (2021): Regularización Migratoria 2021 <https://bit.ly/3Pjnywl>, utolsó hozzáférés: 2022.08.10.
- Chile: la marcha contra migrantes que terminó con la quema de pertenencias y carpas de extranjeros. BBC News, 2021.09.26. <https://bbc.in/3bPEqNP> utolsó hozzáférés: 2021.11.07.
- Datos Macro-Inmigración (2019a): Inmigración en Argentina. Aumenta el número de inmigrantes en Argentina. <https://bit.ly/2KgRee7>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.
- Deák, Máté (2021): Közép- és Dél-Amerika országainak határvitái a 21. században. *Pólusok*, (2): 27-49. DOI: 10.15170/PSK.2021.02.02.02
- Datos Macro-Inmigración (2019b): Inmigración en Brasil. Aumenta el número de inmigrantes en Brasil. <https://bit.ly/3Ptjo53>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.
- Decreto Supremo. N° 010-2020-IN (2020): Decreto Supremo que aprueba medidas especiales, excepcionales y temporales para regularizar la situación migratoria de extranjeros y extranjeras. <https://bit.ly/3C6tPsr>, utolsó hozzáférés: 2022.05.06.
- Decreto No. 436 (2022.06.01): Regularización. <https://bit.ly/3PosQGU>, utolsó hozzáférés: 2022.08.06.

- de Haas, Hein –Castles, Stephen –Miller, Mark J. (2020): *The Age of Migration. International Population Movements in the Modern World*. 6th Edition, Red Globe Press, London.
- DNM- DI-2022-940-APN (2022). Regímenes Especiales de Regularización Migratoria. <https://bit.ly/3c0ju6B>, utolsó hozzáférés: 2022.08.06.
- Ecuador impulsará la regularización de inmigrantes venezolanos. El Telégrafo, 2021.06.17. <https://bit.ly/3dqIZhU>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.
- HDI-Human Development Index (2021) <https://bit.ly/3bR380j>, utolsó hozzáférés: 2022.08.07.
- IOM (2019a): World Migration Report – 2020 <https://bit.ly/3STz0SG>, utolsó hozzáférés: 2022.07.10.
- IOM (2019b): Regularización. <https://bit.ly/3AvnSnT>, utolsó hozzáférés: 2022.06.15.
- IOM (n.d.): Key Migration Terms, <https://bit.ly/3JXxvPg>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.
- Infobae (2021.04.13): Guillermo Lasso anunció que hará una „amplia regularización” de la migración venezolana en Ecuador. <https://bit.ly/3SRDZDi>, utolsó hozzáférés: 2021. 05.20.
- Hautzinger, Zoltán – Hegedüs, Judit – Klenner, Zoltán (2014): *A migráció elmélete*. Nemzeti Közszolgálati Egyetem. Rendészettudományi Kar: Budapest.
- Kanics, Jyothi – Rojas Coppari, Pablo (2021): Regularization of Migrants in an Irregular Situation in the OSCE Region. OSCE/ODIHR. <https://bit.ly/3CmpEZR>, utolsó hozzáférés: 2022.04.16.
- KSH: Szegénységi arány. <https://bit.ly/3SPVmUN>, utolsó hozzáférés: 2022.08.14.
- Laczkó, Frank (2021): COVID-19 and migration in 2020: Five key trends. Migration Policy Practice XI. no. 1. 5-10. <https://bit.ly/3w6goVz>, utolsó hozzáférés: 2022.07.10.
- Lilón, Domingo Antonio (2015): Latin-Amerika politikai térképe a 21. században. *Acta Scientiarum Socialium* (45), Kaposvári Egyetem: 133-159.
- Ley N° 21.325. (2021.04.20): Ley de migración y extranjería. <https://bit.ly/3bRmbaA>, utolsó hozzáférés: 2022.08.10.
- López-Sala, Ana (2021): Luchando por sus derechos en tiempos de Covid-19. Resistencias y reclamaciones de regularización de los migrantes “Sinpapeles” en España. *Revista Interdisciplinar da Mobilidade Humana*, 29(61): 83-96. DOI: 10.1590/1980-85852503880006106
- Idm.presidencia.gov.co (2021.08.31): Más de 1’233.300 personas registradas para acogerse al Estatuto Temporal. <https://bit.ly/3Alf7fK>, utolsó hozzáférés: 2022.04.19.
- Luzes, Marta et al. (2021): Inmigración Venezolana en el Perú: Regularización Migratoria y el Sistema de Refugio. Equilibrium-CenDE. <https://bit.ly/3pjHAMY>, utolsó hozzáférés: 2022.04.15.
- Migración Colombia (2021.02.08): En un hecho sin precedentes, Colombia busca darle la mano a más de dos millones de venezolanos. <https://bit.ly/3phtafY>, utolsó hozzáférés: 2022.07.01.

- Migration Data Portal (2020): Total number of international migrants at mid-year 2020 (Argentina, Brazil, Chile, Ecuador, Colombia, Peru) <https://bit.ly/3bUI0Gk>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.
- MMC-Mixed Migration Centre (2022): Quarterly Mixed Migration Update: América Latina y el Caribe <https://bit.ly/3QJwf4h>, utolsó hozzáférés: 2022.05.04.
- Mohor, Daniela (2021.10.14): Una crisis migratoria sin precedentes se dispara en América Latina. CNN. <https://cnnespanol.cnn.com/2021/10/14/una-crisis-migratoria-sin-precedentes-se-dispara-en-america-latina/> utolsó hozzáférés: 2021.11.06.
- Municipalidad de Arica (2021.10.14): Alcalde de Arica se reunió con Unicef y OIM para abordar la crisis migratoria ante la falta de liderazgo del Gobierno., <https://bit.ly/3QzsYVc>, utolsó hozzáférés: 2022.08.09.
- Observatorio Parlamentario (2022.06.07): El ingreso de Ecuador a la Alianza del Pacífico y su impacto para Chile. <https://bit.ly/3Cmp9ir>, utolsó hozzáférés: 2022.08.09.
- Proceso de Quito (2022.07.01): Brasil lidera los avances de la 8a declaración conjunta del capítulo Brasilia. <https://bit.ly/3QplN2a>, utolsó hozzáférés: 2022.08.09.
- Portaria N° 655 (2021.06.23): Dispõe sobre a restrição excepcional e temporária de entrada no País de estrangeiros, de qualquer nacionalidade, conforme recomendação da Agência Nacional de Vigilância Sanitária - Anvisa. <https://bit.ly/3bShayH>, utolsó hozzáférés: 2022.07.30.
- Rivas Molina, Frederico (2022.03.14): Gabriel Boric propone un plan global para resolver la crisis migratoria venezolana. El País. <https://bit.ly/3dwGGKf>, utolsó hozzáférés: 2022.08.09.
- Noticias-Gobierno (2021.04.20): Gobierno inicia hoy segundo proceso extraordinario de regularización migratoria 100% digital. <https://bit.ly/3pjWgvq>, utolsó hozzáférés: 2022.08.10
- R4V (2022.07.05): Refugiados y migrantes de Venezuela <https://bit.ly/3SQks5V>, utolsó hozzáférés: 2022.08.03.
- RMRP (2022): Regional Refugee and Migrant Response Plan - January - December 2022. R4V. <https://bit.ly/3SREg9i>, utolsó hozzáférés: 2022.08.02.
- Rojas, Tamara (2022.06.18): “Tren de Aragua” estaría vinculado a extorsiones a dueños de locales en Santiago: hay 15 denuncias. BioBio Chile. <https://bit.ly/3QHT3RT>, utolsó hozzáférés: 2022.08.02.
- Servicio Migraciones (2020): Estimaciones de personas extranjeras en Chile. <https://bit.ly/3w4vomW>, utolsó hozzáférés: 2022.07.10.
- Soltész, Béla (2015): Politikai átmenetek – migrációs átmenetek? Kelet-Európa és Latin-Amerika migrációs folyamatainak összehasonlítása. *Tér és Társadalom*, 29. (4): 5-26. DOI: 10.17649/TET.29.4.2710
- SJM - Servicio Jesuita a Migrantes – Chile (2021): Ingreso por paso no habilitado en 2021 llega a su máximo histórico. <https://bit.ly/3JRYrj6>, utolsó hozzáférés: 2021.11.05.
- Statista: Statistics & Facts by country. <https://bit.ly/3K0Zpd1>, utolsó hozzáférés: 2022.08.04.

- Takács, Lili (2020): Ius soli: Vezet-e út Rómába? *Hadtudományi Szemle*, 13(1): 131-145. DOI: 10.32563/hsz.2020.1.10
- Thomázy, Gabriella (2021): Migrációs stratégiák: Dél-Amerika vs. Európa Ecuador, Kolumbia, Magyarország és Spanyolország összehasonlító elemzése. *Hadtudomány*, 31(2): 58-74. DOI: 10.17047/HADTUD.2021.31.2.58
- Thomázy, Gabriella (2020): Tendencias actuales y nuevos desafíos de los migrantes en Chile. *Acta Hispanica*, (II): 409-421. DOI: 10.14232/actahisp.2020.0.409-421
- Transparency International (2021): Corruption Perceptions Index <https://bit.ly/3QGkoUD>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.
- World Bank (2021a): Población de refugiados por país o territorio de asilo. <https://bit.ly/3SOL3Ay>, utolsó hozzáférés: 2022.08.10.
- World Bank (2021b): GDP per capita (current US\$) – OECD members. <https://bit.ly/3dtOQ62>, utolsó hozzáférés: 2022.08.06.
- World Bank (2021c): GDP per capita (current US\$). <https://bit.ly/3QM7yEbL>, utolsó hozzáférés: 2022.08.06.
- World Population Review (2022): Poverty Rate by Country – 2022. <https://bit.ly/3JXt1rF>, utolsó hozzáférés: 2022.08.01.

Abstract

Extraordinary Regularization of Migrants during Covid-19 in South America

Extraordinary regularization of migrants' processes is always exceptional but often appears on the agenda of many countries, as it has been recently in South American countries. The main objective of these processes is to legalize a large number of migrants in a short period of time. During the Covid-19 pandemic, the borders remained closed for a long period of time, and the authorities faced a serious challenge from the growing number of irregular migrants (expiry of visas, undocumented migrants) in addition to the unemployment of migrants. The study aims to provide an analysis and comparison of the extraordinary regularization programmes of six South American countries. The analysis focuses mainly on the countries affected by Venezuelan migration (Chile, Colombia, Ecuador, and Peru), with two other countries (Argentina and Brazil) selected in the region. The primary sources as well as the available statistics and other data allow the analysis of the regularization processes and migration trends during the Covid-19 pandemic, and suggestions for future scenarios.

Keywords: *regularization, migrants, Covid-19, South America*